

Ляшко О. В.

<https://orcid.org/0000-0002-3071-2565>

Київський національний лінгвістичний університет

ГІПЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ У СУЧАСНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ХРИСТИЯНСЬКІЙ АНІМАЦІЇ

У статті досліджується гіпертекстуальність у сучасній християнській анімації англійською мовою. Визначено, що інтертекстуальність у християнській анімації як різновиду сучасної проповіді є тексто- і смислотвірною категорією, яка формує проповідницький жанр завдяки паратекстуальним виявам, метатекстовому тлумаченню, гіпертекстовим трансформаціям й архітекстуальним зв'язкам текстів Святого Передання, а також вербальним і невербальним запозиченням текстів або фрагментів текстів, що належать іншим дискурсивним практикам і культурним традиціям. Гіпертекстуальність у християнській анімації висвітлено у статті як зв'язок, що об'єднує текст В (гіпертекст) з попереднім текстом А (гіпотекстом) у вигляді всебічної трансформації, модифікації, перекладу, адаптації, розширення нового гіпертексту за рахунок попереднього гіпотексту, а також як безпосередній зв'язок будь-якого тексту з іншими текстами за допомогою використання гіперпосилань.

Встановлено, що визначення гіпертекстуальності варіюється в залежності від напрямку дослідження цього поняття та сфери його застосування. Основними напрямками дослідження гіпертекстуальності є філологічний (як тип зв'язку між текстами) та інформаційно-технологічний (як структура нелінійного тексту).

З'ясовано, що інтертекстуальність та гіпертекстуальність є такими підтипами транстекстуальних зв'язків, які встановлюють текст у явні чи приховані відносини з іншими текстами. Доведено, що гіпертекстуальність відрізняється від інтертекстуальних прямих цитувань, алюзій та ремінісценцій тим, що першоджерело зазнає суттєвих трансформацій, модифікацій, інтерпретацій та адаптацій. Визначено, що проявами гіпертекстуальності в аналізованій дитячій християнській анімації є авторська інтерпретація, екстраполяція й ампліфікація короткого біблійного тексту. Висвітлено, що гіпертекстуальність як зв'язок будь-якого тексту з іншими текстами за допомогою використання гіперпосилань, уможливорює нелінійне прочитання, прослуховування або перегляд матеріалу відповідно до потреб чи бажань користувачів.

Перспективою подальших розвідок у сучасній християнській анімації англійською мовою вважаємо дослідження різнобічних виявів транстекстуальності, інтермедіальності, мультимодальності та інтердискурсивності.

Ключові слова: гіпертекстуальність, інтертекстуальність, цитата, алюзія, ремінісценція, гіпертекст, гіпотекст, гіперпосилання, християнська анімація, англійська мова.

Постановка проблеми. Новітні інтертекстуальні, мультимодальні, інтермедіальні студії безсумнівно залишаються одними із найбільш перспективних наукових розвідок у сучасному мовознавстві. Для аналізу складних гібридних явищ сучасної культури згадані студії доволі часто об'єднуються в єдину методологічну рамку. Одним із таких складних гібридних явищ сучасної культури вважаємо анімацію (мультиплікацію) як «вид кіномистецтва, твори якого складаються з низки зображень (фотографічних або створених на комп'ютері), що фіксують послідовні фази руху (або зміну форми) об'єктів – персонажів, дійових

осіб фільму» [3]. Нерідко (див. напр. “The King of Kings” (2025), “Light of the World” (2025) та багато інших як масштабних кінопроектів, так і спеціалізованих освітніх серіалів) першоджерелом для створення сучасних анімаційних фільмів слугують споконвічні історії, серед яких нашу увагу привертають канонічні біблійні наративи. У такий спосіб, спостерігається адаптація відомих історичних текстів, що у науковому середовищі йменується зв'язком різних текстів або інтертекстуальністю [14]. Відповідно, при адаптації давнього тексту здійснюється його трансформація чи переклад, при цьому використовуються певні засоби або медіа,

тобто починає діяти синтез мистецтв відомий як *інтермедіальність* [15, с. 43–48]. Безумовно, під час створення сучасної *анімації* залучаються різні ресурси або модуси: текстові, аудіальні, візуальні, просторові, жестові, рідше нюхові та смакові, що підтверджує важливість *мультиmodalності* [13; 6, с. 30] для виробництва сучасного контенту. Не менш вагомим є процес нелінійного прочитання або перегляду / прослуховування сучасних текстів, що відбувається за рахунок зв'язку будь-якого тексту з іншими текстами, а також за допомогою використання *гіперпосилань*. В інтернеті міститься величезна кількість піктограм, зображень або текстових повідомлень, які посилаються на інший текст, файл, сайт, об'єкт тощо. У науковому осередку такі посилання йменуються *гіпертекстом* [5, с. 275–276]. Проте, сучасній мовознавчій розвідці бракує дослідження *гіпертекстуальності* [12, с. 5] як одного із видів текстових зв'язків (інтертекстуальності), особливо на матеріалі сучасних дитячих анімаційних відео з біблійним сюжетом та християнськими цінностями, що й зумовлює *актуальність* даної наукової статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні науковці різних гуманітарних галузей знань фокусують увагу на дослідженні різноманітних діалогічних відношень та зв'язків між текстами, що в науковому світі, слідом за Ю. Кристевою [14], йменується *інтертекстуальністю*. Однак, деякі вчені, зокрема видатний французький літературознавець Ж. Женетт, окрім терміну *інтертекстуальність* використовує аналогічний термін, як-от *транстекстуальність* або *текстова трансцендентність* як «все те, що встановлює текст у явні чи приховані відносини з іншими текстами» [12, с. 1], що є більш широким поняттям і включає п'ять типів *транстекстуальних зв'язків*: 1) *інтертекстуальність* як відношення співприсутності між двома текстами або між кількома текстами (цитування, плагіат, аллюзії); 2) *паратекстуальність* як відношення, що пов'язує текст із заголовком, передмовою, післямовою, нотатками, епіграфом, ілюстраціями, рекламою, обкладинками книг тощо; 3) *метатекстуальність* як коментар попереднього тексту; 4) *гіпертекстуальність* як зв'язок, що об'єднує текст В (*гіпертекст*) з попереднім текстом А (*гіпотекстом*) у вигляді не коментаря, а висміювання, пародіювання тощо; 5) *архитекстуальність* як жанровий зв'язок текстів (визначення родового статусу тексту) [12, с. 1–5]. У даному дослідженні спробуємо проаналізувати один із видів міжтекстових зв'язків – *гіпертек-*

стуальність. Варто зазначити, що визначення *гіпертекстуальності* варіюється в залежності від напрямку дослідження цього поняття: 1) **філологічний** (як тип зв'язку між текстами), основними представниками якого є наступні зарубіжні та вітчизняні науковці: Ж. Женетт [12], М. Ріффатер [16], Єліз Озай [1], С.В. Лазаренко [4], А.Л. Татаренко [8], О. Черниш [9] та 2) **інформаційно-технологічний** (як структура нелінійного тексту), серед яких зазначимо таких дослідників: Т. Нельсон, І. Бехта, А. Воронка, Д.І. Загорулько, О. Ковальова та інші [9, с. 146].

Проаналізувавши дослідження зарубіжних та вітчизняних науковців присвячених поняттю *гіпертекстуальності*, відзначимо декілька праць, в яких науковці приділяють значну увагу понятійно-термінологічному апарату та аналізу попередніх досліджень гіпертексту. Сучасна дослідниця О. Черниш [9] надає ґрунтовний аналіз попередніх розвідок, зосереджуючись на історії виникнення поняття гіпертексту, його розвитку і усвідомленню як комп'ютерної технології та об'єкту лінгвістичного аналізу [9, с. 146]. Іншою, не менш значущою вважаємо наукову розвідку С.В. Лазаренко [4], в котрій вчена звертає увагу на «чисельність досліджень гіпертексту, та широке використання гіпертекстових технологій», надає солідну кількість варіантів визначень гіпертекстуальності та її ознак, однак, наполягає на відсутності «цілісної лінгвістичної концепції гіпертексту та його єдиної загальноприйнятої дефініції», пропонуючи власну дефініцію гіпертекстуальності газетного тексту. [4, с. 39–40]. Крім того, у статті А.Л. Татаренко [8] доводиться двозначність терміну «гіпертекст», пов'язаною з широтою сфери його застосування, а також досліджується питання походження, функціонування, диференціації термінів «гіпертекст», «гіпертекстуальність», «ергодична література», які вживаються на окреслення постмодерністських нелінійних романів [8, с. 104]. Було помічено, що в сучасних працях з вивчення гіпертекстуальності, це поняття досліджується на матеріалах художніх текстів (А.Л. Татаренко [8]), інтернет-дискурсу (О. Черниш [9]), онлайн-медіа (Д.І. Загорулько [2]), газетного тексту (С.В. Лазаренко [4]) тощо. Проте, для сучасної наукової розвідки бракує аналізу гіпертекстуальності у релігійному дискурсі, зокрема у християнській проповіді, яка на сучасному розвитку суспільства набуває різних нових форм, наприклад, у форматі анімаційного відео, що й зумовлює **перспективність**, актуальність і значущість даної праці.

У такий спосіб, аналіз останніх досліджень

і публікації доводить, що **актуальним** у сучасній лінгвістиці залишається проблема визначення терміну гіпертекстуальності, його розмежування від суміжних термінів, таких як інтертекстуальність тощо, виявлення проявів гіпертекстуальності в залежності від парадигми дослідження та сфери функціонування цього поняття.

Постановка завдання. Мета статті полягає у дослідженні виявів гіпертекстуальності у сучасній християнській анімації англійською мовою. Мета реалізується у низці завдань: запропонувати власну дефініцію гіпертекстуальності та інтертекстуальності у християнській анімації; ідентифікувати спільні і відмінні риси гіпертекстуальності та інтертекстуальності; дослідити засоби вираження гіпертекстуальності в анімаційних відео англійською мовою.

Виклад основного матеріалу. На наш погляд, *інтертекстуальність у християнській анімації* (останню вважаємо різновидом сучасної християнської проповіді) є тексто- і смислотвірною категорією, яка формує проповідницький жанр завдяки паратекстуальним виявам, метатекстовому тлумаченню, гіпертекстовим трансформаціям й архітекстуальним зв'язкам текстів Святого Передання, а також вербальним і невербальним запозиченням текстів або фрагментів текстів, що належать іншим дискурсивним практикам і культурним традиціям [7, с. 2]. У свою чергу, *гіпертекстуальність*, яка також є відомою як *гіпотекстуальність* [12, с. 5] розуміємо з двох позицій: 1) як зв'язок, що об'єднує текст В (*гіпертекст*) з попереднім текстом А (*гіпотекстом*) у вигляді не коментаря, а всебічної трансформації, модифікації, перекладу, адаптації, розширення нового гіпертексту за рахунок попереднього гіпотексту; 2) як безпосередній зв'язок будь-якого тексту з іншими текстами за допомогою використання гіперпосилань [5, с. 276].

Проілюструємо прояви гіпертекстуальності та інтертекстуальності у сучасній християнській анімації англійською мовою. Для прикладу проаналізуємо християнський анімаційний фільм під назвою *The Story of Lydia / Women in the Bible Series for Kids*, що розміщено на Bible Kids платформі YouTube [11]. Анімація присвячена Святій Лідії Македонській – багатій та щедрій жінці з Філіппів (давньогрецького міста у Фракії, на узбережжі Егейського моря). Ім'я Лідії згадується в Біблії, а точніше у новозавітних Діяннях апостолів, лише двічі (Діян. 16:11–15, 40) [10]. Вважається, що вона була першою нововерненою язичницею в Європі та першою віруючою, яка

відкрила свій дім як центр поклоніння для європейських християн [17].

Структурно анімація складається з трьох частин, а саме: **1) Intro** або **вступу**, де з'являється сучасна анімована дівчина-підліток зі вступними пояснювальними словами щодо майбутнього оповідання: *“I want to tell you about a woman named Lydia and the start of the First Christian Church in Europe”*; **2) Story** чи **сюжету**, в якому ілюструється коротка історія навернення Лідії у Філіппах (Діян. 16:11–15) і видіння (сон) Павла про македонця (Діян. 16:6–10), що закінчується словами вищезгаданої сучасної анімованої дівчини про зародження у домі успішної купчихи Лідії, яка торгувала багряними тканинами в місті Тіатири, першої церкви в Європі: *“...and right there in Lydia's home the first church in Europe was born even though Lydia was a successful businesswoman she loved God and only wanted to serve Him that's why God could open her heart to understand Paul's message about Jesus...”*; **3) Outro** або **завершення**, в якій анімація поступається традиційному за формою та змістом сучасному відео, в якому справжня дівчина-підліток, котра ймовірно виступає прототипом для анімованого згаданого вище персонажу, вітає юних глядачів з проханням, якщо їм сподобалося відео / анімація, поставити великий палець вгору або поділися ним з другом / друзями, підписатися тощо.

У такий спосіб, кожна частина анімаційного відео відрізняється за такими критеріями: *а) сучасні / минулі події*, як-от: переплетіння історичних подій (тобто текстів) двохтисячної давності (мається на увазі *інтертекстуальність*) із сучасним обґрунтуванням для дітей (як *метатекстуальне* тлумачення або коментар попереднього тексту); *б) анімаційне / сучасне відео*: міжтекстові зв'язки мультиплікаційних та модернових відеорядів як нелінійні гіпертекстуальні трансформації; *в) наявність / відсутність прецедентних або непрецедентних цитат, алюзій, ремінісценцій чи посилань*.

Розглянемо більш детально прояви гіпертекстуальності та, відповідно, інтертекстуальності у запропонованій для аналізу християнській анімації. Основним текстом, що функціонує як текст А або попередній текст, тобто *гіпотекст* за визначенням Ж. Женетта [12, с. 5], вважаємо вірші з новозавітних Діянь апостолів (Діян. 16:6–10, 11–15). Відмітимо, що авторами анімаційного відео було впроваджено декілька помічених нами адаптацій *гіпотексту* (тексту А). Наведемо приклади таких гіпертекстуальних трансформацій.

Першою та найбільш прозорою адаптацією є процес переказу новозавітної історії за допомогою іншого засобу або засобів / медіа, при якому біблійний наратив трансформується у візуальний твір у вигляді сучасної анімації. При такій адаптації спостерігаємо перетворення давнього тексту на виставу із сучасною реалізацією в рамках інтертекстуальних, мультимодальних та інтермедіальних студій.

Іншим вагомим проявом *гіпертекстуальності* у християнському анімаційному відео *“The Story of Lydia / Women in the Bible Series for Kids”* [11], на нашу думку, є *експансія* як розширення короткого оповідання, що відбувається при адаптації певного тексту під час його екранізації. Наприклад, на початку анімації головну героїню Лідію зображено як заможну та впливову торговцю, котра продавала вироби, пофарбовані у пурпуровий колір, тобто цінний колір, який виготовляли з певних моллюсків, тому це вважалося у давні часи шанованою та прибутковою торгівлею: *Lydia lived in a city called Philippi in Macedonia. She sold expensive purple cloth which at that time was very difficult to make and her business was quite a success* [11]. Зазначимо, що згідно останнім археологічним знахідкам, виробництво пурпурових фарб у Середземномор’ї апостольських часів було найбажанішим і найдорожчим, частково завдяки його стійкості до кольору. Так званий «тірійський пурпур» був вовною, забарвленою барвником, виготовленим з крихітних середземноморських моллюсків. До того ж, Тіатира була центром виробництва пурпурових фарб. Таким чином, Лідія можливо була торговцем тіатірським пурпуром або ж імпортером царського «тірійського пурпуру». У будь-якому разі, вона ймовірно була розумною та багатою підприємницею або, якби зараз її можна було б назвати – бізнесвумен [17]. В анімаційному фільмі, незважаючи на те, що у *гіпотексті* прямим текстом не було написано про її статок, родину, будинок і таке інше, автори анімації візуалізують її будинок як просторий, який міг вмістити багатьох гостей та слуг, щоб задовольнити їхні потреби, що мало бути рідкісним досягненням у ті часи. Лідія, безсумнівно, мала бути працьовитою, сміливою та розумною жінкою, щоб досягти такого успіху. Слід відмітити, що саме таку додаткову інформацію було використано у анімації вірогідно для адаптації до сучасних глядачів та їхнього кращого розуміння контексту життя тодішньої християнської жінки та її оточення.

До проявів *гіпертекстуальності* у досліджуваній нами анімації можна віднести наступний приклад з відео, в якому Лідія зображується як щира продавчиня, що робить комплімент своїй клієнтці

стосовно фіолетового кольору, котрий ідеально пасує до кольору її очей, тому й віддає їй виріб безкоштовно: *“Oh! Yes, this Tyrion purple will go perfectly with your eye color! Actually, it looks so good on you I think I’ll give it to you for free! No, no, no! Please, just keep your money!”* [11]. Зазначений прояв гіпертекстуальності можна ідентифікувати як **екстраполяцію**, що використовується авторами відео для заповнення прогалин або невизначеностей у вихідному матеріалі (*гіпотексті*), або як **ампліфікацію**, тобто розширення, додавання тексту задля посилення емоційного ефекту. Не можна не погодитись, що автори анімації застосували власну **інтерпретацію** аналізованого короткого біблійного сюжету, відштовхуючись від особистих знань, вірувань, культурних традицій тощо. Крім того, цей епізод має достатньо сучасну **інтерпретацію** (припущення) стосовно маловідомого нинішній аудиторії способу життя та торгівлі давніх часів, що й виступає *гіпертекстом*, котрий застосовано для більш зрозумілого сприйняття інформації для дитячої вікової категорії.

Окрім гіпертекстуальності аналізована анімація містить *інтертекстуальні* запозичення з новозавітних текстів. Перш за все, це пряме цитування історії про навернення Лідії у Філіппах з новозавітних віршів Діянь апостолів (Діян. 16: 11–15): **(Lydia’s Conversion in Philippi)** ¹¹ *From Troas we put out to sea and sailed straight for Samothrace, and the next day we went on to Neapolis.* ¹² *From there we traveled to Philippi, a Roman colony and the leading city of that district of Macedonia. And we stayed there several days.*

¹³ *On the Sabbath we went outside the city gate to the river, where we expected to find a place of prayer. We sat down and began to speak to the women who had gathered there.* ¹⁴ *One of those listening was a woman from the city of Thyatira named Lydia, a dealer in purple cloth. She was a worshiper of God. The Lord opened her heart to respond to Paul’s message.* ¹⁵ *When she and the members of her household were baptized, she invited us to her home. “If you consider me a believer in the Lord,” she said, “come and stay at my house.” And she persuaded us.* [10]. По-друге, у середині історії про Лідію автори анімації застосовують ще одне пряме цитування віршів з Діянь апостолів (Діян. 16:6–10) – «Видіння Павла про македонця»: **(Paul’s Vision of the Man of Macedonia)** ⁶ *Paul and his companions traveled throughout the region of Phrygia and Galatia, having been kept by the Holy Spirit from preaching the word in the province of Asia.* ⁷ *When they came to the border of Mysia, they tried to enter Bithynia, but the Spirit of Jesus would not allow them to.* ⁸ *So they passed*

by Mysia and went down to Troas. ⁹ During the night Paul had a vision of a man of Macedonia standing and begging him, "Come over to Macedonia and help us." ¹⁰ After Paul had seen the vision, we got ready at once to leave for Macedonia, concluding that God had called us to preach the gospel to them. [10].

Окрім прямого цитування автори анімації послуговуються **алюзіями** та **ремінісценціями** на новозавітні тексти. Одним з таких прикладів є спомин (як ремінісценція) про навернення Савла (Діян. 9:1-9): "I first met Him on my way to Damascus after that my life was changed completely and now Jesus lives within me in my heart". Також, одна з алюзій, на нашу думку, виявляється дещо неймовірною, а саме: "I was in Tarsus, you know, while Jesus himself taught me everything about Him firsthand. It was incredible". Адже відомо з книги Діян апостолів про апостола Павла те, що він виріс у Тарсі і навчався в Єрусалимі у Гамаліїла, але його перша «зустріч» з Христом відбулася вже після розп'яття – у видінні по дорозі до Дамаску. Можна припустити, що це є алюзією на (Діян. 22:3): "I am a Jew, born in Tarsus of Cilicia, but brought up in this city, educated at the feet of Gamaliel according to the strictness of the law of our fathers, being ardent and passionate for God just as all of you are today". [10]. Проте, у аналізованій анімації авторською вигадкою виявляється можливість такої зустрічі та спілкування у Тарсі, що немає історичного або текстуального підтвердження. Можна констатувати, що це є також одним з проявів гіпертекстуальності як модифікації попереднього тексту.

Вартим уваги, на наш погляд, є розуміння гіпертекстуальності у сучасній християнській анімації англійською мовою крізь призму не тільки філологічної, а й інформаційно-технологічної парадигми. Аналізована нами анімація "The Story of Lydia / Women in the Bible Series for Kids" роз-

ташована у вільному доступі як на Bible Kids платформі YouTube, так і у застосунку «Біблія для дітей» / the Bible Kids app, де надається низка посилань, як-от: 1) linktr.ee/biblekids; 2) youtube.com/channel/UCChsmRxJ_c4i3H1SjtD9-Mmw?sub_confirmation=1; 3) biblekids.io; 4) instagram.com/biblekids.io. У такий спосіб, згадані вище або будь-які інші посилання, до яких звертаються користувачі, вважаємо одним із проявів гіпертекстуальності як зв'язку будь-якого тексту з іншими текстами за допомогою використання гіперпосилань, що уможливорює нелінійне прочитання, прослуховування або перегляд матеріалу відповідно до потреб чи бажань користувачів. Таке усвідомлення гіпертексту підтверджується дослідженням Загорулько Д. І. про можливість гіпертекстуальності визначитися: «<...> комунікатом, що задає логіку налаштовуваних зв'язків, однак апостеріорі вона керується комунікатом, який самостійно визначає свій шлях споживання контенту поміж запропонованих варіантів» [2].

Висновки. Підбиваючи підсумок, зауважимо, що сучасній християнській анімації англійською мовою притаманні вияви інтертекстуальності та гіпертекстуальності як різнорівневих діалогічних відношень та зв'язків між текстами. У статті було доведено, що відмінним між прямим цитуванням як засобом вираження інтертекстуальності та виявами гіпертекстуальності виступає те, що перше поняття використовується без змін у вигляді прямого цитування, алюзій та ремінісценцій, тоді як друге – зазнає суттєвих трансформацій, модифікацій, інтерпретацій та адаптацій.

Перспективою подальших розвідок як у сучасній християнській анімації англійською мовою, так і у різних інших жанрах релігійного дискурсу вважаємо дослідження виявів транстекстуальності, інтермедіальності, мультимодальності та інтердискурсивності.

Список літератури:

1. Єліз Озай. Інтертекстуальність та гіпертекстуальні трансформації в турецьких народних оповідях. *Народна творчість та етнографія*. 2010. №5. С. 78–85. URL: <https://nasplib.isofts.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/4cf94dca-9458-4b1b-be51-1d9fc4959f4d/content> (дата звернення: 04.02.2026).
2. Загорулько Д.І. Інтерактивність, мультимедійність, гіпертекстуальність: співвіднесеність ключових характеристик онлайн-медіа. *Обрії друкарства*. 2025. № 1 (17). С. 205–219.
3. Корнеєва Л.Л. Анімація (мультиплікація). Велика українська енциклопедія. URL: [https://vue.gov.ua/Анімація_\(мультиплікація\)](https://vue.gov.ua/Анімація_(мультиплікація)) (дата звернення: 02.02.2026).
4. Лазаренко С.В. Гіпертекстуальність газетного тексту: семантичний і структурно-композиційний рівні. *Академічні студії. Серія «Гуманітарні науки»*. 2022. Вип. 1. С. 39–47. URL: <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2022.1.6> (дата звернення: 04.02.2026).
5. Ляшко О.В. Гіпертекстуальність у сучасній інтернет-комунікації. *V International scientific and practical conference «Modern strategies of global scientific solutions»* (December 27-29, 2023) Stockholm, Sweden, International Scientific Unity. 2023. p. 275–276. URL: <https://isu-conference.com/wp-content/uploads/2023/12/>

Modern-strategies-of-global-scientific-solutions-Dec-27-29-2023-Stockholm-Sweden.pdf (дата звернення: 04.02.2026).

6. Ляшко О.В. Інтертекстуальність в англomовній православній проповіді: мультимодальний аспект. «Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика». Київ: Видавничий дім «Гельветика». 2021. Том 32 (71) № 6, Ч. 2 С. 29–34. URL: http://www.philol.vernadskujournals.in.ua/journals/2021/6_2021/part_2/6.pdf (дата звернення: 04.02.2026).

7. Ляшко О.В. Інтертекстуальність православної проповіді: таксономія і функції (на матеріалі англійської, російської та української мов): дис. ... доктора філософії: 035 – Філологія. Київ, 2020. 267 с.

8. Татаренко А.Л. «Гіпертекст», «гіпертекстуальність», «ергодична література»: походження та окремі аспекти функціонування. *Studia Slavistica*. Ужгород: О. Гаркуші. 2011. Вип. 11: Елімінація мовних бар'єрів. С. 102–116. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/20280> (дата звернення: 04.02.2026).

9. Черниш О. Гіпертекстуальність як дистинктивна характеристика сучасного англomовного словникового Інтернет-дискурсу. «Філологічні трактати». 2022. Том 14, №1. С. 144–152. URL: [https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2022.14\(1\)-15](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2022.14(1)-15) (дата звернення: 04.02.2026).

10. Bible Gateway. URL: <https://www.biblegateway.com> (дата звернення: 04.02.2026).

11. Bible Kids. The Story of Lydia / Women in the Bible Series for Kids. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=iWiwyfDIN84> (дата звернення: 04.02.2026).

12. Genette G. Palimpsests: literature in the second degree. / trans. Ch. Newman & C. Doubinsky. L; Lincoln, NE: University of Nebraska Press, 1997. 491 p.

13. Kress G. Multimodality: A Social Semiotic Approach to Contemporary Communication. London: Routledge. 2010. 212 p.

14. Kristeva J. Desire in language: a semiotic approach to literature and art. New York: Columbia University Press, 1980. 305 p.

15. Rajewsky I.O. Intermediality, Intertextuality, and Remediation: A Literary Perspective on Intermediality. *Intermedialités / Intermediality*. 2005. №6. P. 43–64. URL: <https://doi.org/10.7202/1005505ar> (дата звернення: 04.02.2026).

16. Riffaterre M. Intertextuality vs. Hypertextuality. *New Literary History*. 1994. 25(4), p. 779–788. <https://doi.org/10.2307/469373> (дата звернення: 04.02.2026).

17. The Biblical Lydia: A Hospitable and Influential Businesswoman. URL: <https://www.thenivbible.com/blog/lydia-from-the-bible/#:~:text=Lydia%20came%20from%20Thyatira%2C%20a,Macedonia%20on%20the%20European%20continent.> (дата звернення: 04.02.2026).

18. The Orthodox Study Bible. USA: St. Athanasius Academy of Orthodox Theology, 2008. 1822 p.

Liashko O. V. HYPERTEXTUALITY IN CONTEMPORARY ENGLISH-LANGUAGE CHRISTIAN ANIMATION

The article examines hypertextuality in contemporary English-language Christian animation. It has been determined that intertextuality in Christian animation as a type of modern sermon is a text- and meaning-making category that forms the preaching genre through the paratextual manifestations, metatextual interpretation, hypertextual transformations and architextual connections of the Sacred Tradition texts, as well as by means of verbal and non-verbal textual borrowings belonging to other discursive practices and cultural traditions. Hypertextuality in Christian animation is highlighted in the article as a connection that unites text B (hypertext) with the prior text A (hypotext) in the form of a comprehensive transformation, modification, translation, adaptation and expansion of a new hypertext at the expense of the preceding hypotext, as well as a direct connection of any text with other texts through the use of hyperlinks.

It has been found that the definition of hypertextuality varies depending on the research area of this concept along with its scope of application. Philological (as a type of connection between texts) and Information Technology (as a structure of a nonlinear text) areas are the main research fields of hypertextuality.

It has been determined that intertextuality and hypertextuality are subtypes of transtextual connections that establish a text in explicit or implicit relationships with other texts. It has been proved that hypertextuality differs from intertextual direct quotations, allusions and reminiscences in that the primary source undergoes significant transformations, modifications, interpretations and adaptations. It has been found that the author's interpretation, extrapolation and amplification of the short biblical texts are the manifestations of hypertextuality in the analysed children's Christian animation. It has been highlighted that hypertextuality as a connection of any text with other texts through the use of hyperlinks, enables nonlinear reading, listening or viewing of the material in accordance with the needs or desires of users.

A promising area of further research is a study of diverse manifestations of transtextuality, intermediality, multimodality, and interdiscursivity in contemporary English-language Christian animation.

Keywords: hypertextuality, intertextuality, quotation, allusion, reminiscence, hypertext, hypotext, hyperlink, Christian animation, the English language.

Дата першого надходження статті до видання: 17.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 13.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 14.05.2026